

RÅDETS DIREKTIV 2008/9/EG

av den 12 februari 2008

om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Avsevärda problem uppstår för såväl företag som medlemsstaternas administrativa myndigheter genom de genomförandebestämmelser som fastställs i rådets direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium ⁽³⁾.

(2) De förfaranden som fastställs i det direktivet bör ändras i fråga om de tidsfrister inom vilka företagen måste underlägga sig beslut om ansökningar om återbetalning. Samtidigt bör det föreskrivas att även företagen måste lämna svar inom fastställda tidsperioder. Vidare bör förfarandet förenklas och moderniseras på så sätt att modern teknik får användas.

(3) Det nya förfarandet bör stärka företagens ställning eftersom medlemsstaterna ska vara skyldiga att betala ränta om återbetalningen görs för sent och företagets rätt att överklaga kommer att förstärkas.

(4) I syfte att öka klarheten och förbättra läsbarheten bör den befintliga bestämmelsen om tillämpningen av direktiv 79/1072/EEG i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽⁴⁾ nu tas in i det här direktivet.

(5) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(6) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(7) För tydlighetens skull bör direktiv 79/1072/EEG därför upphävas förutsatt att nödvändiga övergångsåtgärder vidtas i fråga om återbetalningsansökningar som lämnas in före den 1 januari 2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 170 i direktiv 2006/112/EG till beskattningsbara personer som uppfyller villkoren i artikel 3 utan att vara etablerade i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 2

I detta direktiv avses med:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten*: en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten men som är etablerad inom en annan medlemsstats territorium.

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 28, 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ EGT L 331, 27.12.1979, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. *återbetalande medlemsstat*: den medlemsstat i vilken mervärdesskatten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.
3. *återbetalningsperiod*: den period enligt artikel 16 som återbetalningsansökan gäller.
4. *återbetalningsansökan*: en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt som i den återbetalande medlemsstaten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.
5. *sökande*: den beskattningsbara person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som lämnar en återbetalningsansökan.

Artikel 3

Detta direktiv ska tillämpas på varje beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som uppfyller följande villkor:

- a) Under återbetalningsperioden har personen, inom den återbetalande medlemsstatens territorium, varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe från vilket affärstransaktioner genomförts, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, inte heller varit bosatt eller stadigvarande vistats där.
- b) Under återbetalningsperioden har personen inte levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten, med undantag för följande transaktioner:
 - i) Tillhandahållande av transporttjänster och stödtjänster till dessa, vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 eller 160 i direktiv 2006/112/EG.
 - ii) Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster till en person som är skyldig att betala mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 4

Detta direktiv ska inte tillämpas på

- a) mervärdesskatt som fakturerats felaktigt enligt den återbetalande medlemsstatens lagstiftning,

- b) mervärdesskatt som fakturerats för sådan leverans av varor som ska eller får undantas från skatteplikt enligt artikel 138 eller artikel 146.1 b i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 5

Varje medlemsstat ska till en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten återbetala mervärdesskatt som debiterats för varor som levererats eller tjänster som tillhandahållits till honom av andra beskattningsbara personer i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat, i den mån varorna och tjänsterna används för följande transaktioner:

- a) Transaktioner som avses i artikel 169 a och b i direktiv 2006/112/EG.
- b) Transaktioner till en person som i enlighet med artiklarna 194–197 och 199 i direktiv 2006/112/EG, så som dessa tillämpas i den återbetalande medlemsstaten, är skyldig att betala mervärdesskatt.

Utan att det påverkar artikel 6 ska vid tillämpningen av detta direktiv rätten till en återbetalning av ingående skatt fastställas i enlighet med direktiv 2006/112/EG, så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 6

För att vara berättigad till en återbetalning i den återbetalande medlemsstaten måste en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten utföra transaktioner som medför rätt till avdrag i etableringsmedlemsstaten.

När en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten, i den medlemsstat där han är etablerad utför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag i den medlemsstaten, får bara en sådan del av den mervärdesskatt som kan återbetalas enligt artikel 5 återbetalas av den återbetalande medlemsstaten som hänför sig till de förstnämnda transaktionerna i enlighet med artikel 173 i direktiv 2006/112/EG såsom den tillämpas i etableringsmedlemsstaten.

Artikel 7

För att erhålla återbetalning av mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten på elektronisk väg rikta en återbetalningsansökan till den medlemsstaten och inkomma med denna till den medlemsstat där han är etablerad via den elektroniska portal som ska inrättas av den medlemsstaten.

Artikel 8

1. Återbetalningsansökan ska innehålla följande information:

- a) Sökandens namn och fullständiga adress.
- b) En adress för kontakt på elektronisk väg.
- c) En beskrivning av sökandens affärsverksamhet för vilken varorna och tjänsterna förvärvats.
- d) Den återbetalningsperiod ansökan avser.
- e) En förklaring från sökanden om att denne inte har levererat varor eller tillhandahållit tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten under återbetalningsperioden med undantag av sådana transaktioner som avses i artikel 3 b i och ii.
- f) Sökandens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer.

g) Uppgifter om bankkonto, inbegripet IBAN- och BIC-koder.

2. Utöver den information som anges i punkt 1 ska återbetalningsansökan för varje återbetalande medlemsstat och för varje faktura eller importdokument innehålla följande uppgifter:

- a) Varu- eller tjänsteleverantörens namn och fullständiga adress.
- b) Utom i fråga om import, varu- eller tjänsteleverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som tilldelats av den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artiklarna 239 och 240 i direktiv 2006/112/EG.
- c) Utom i fråga om import, prefixet för den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artikel 215 i direktiv 2006/112/EG.
- d) Fakturans eller importdokumentets datum och nummer.
- e) Beskattningsunderlaget och mervärdesskattebeloppet uttryckta i den återbetalande medlemsstatens valuta.
- f) Det avdragsgilla mervärdesskattebeloppet beräknat i enlighet med artikel 5 och artikel 6 andra stycket, uttryckt i den återbetalande medlemsstatens valuta.

g) I förekommande fall, den avdragsgilla andel som beräknats enligt artikel 6, uttryckt i procent.

h) De förvärvade varornas och tillhandahållna tjänsternas art, beskrivna enligt koderna i artikel 9.

Artikel 9

1. I återbetalningsansökan ska de förvärvade varornas och tjänsternas art beskrivas med följande koder:

- 1. = Bränsle.
- 2. = Hyra av transportmedel.
- 3. = Utgifter med anknytning till transportmedel (bortsett från de varor och tjänster som hänförs till kod 1 eller 2).
- 4. = Vägtullar och vägavgifter.
- 5. = Utgifter för resor, såsom passageraravgift för taxi och kollektivtrafik.
- 6. = Logi.
- 7. = Mat, dryck och restaurangtjänster.
- 8. = Inträdesavgifter till mässor och utställningar.
- 9. = Utgifter för lyxartiklar, underhållning och representation.
- 10. = Övrigt.

Om kod 10 används ska de levererade varornas och tillhandahållna tjänsternas art anges.

2. Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar ytterligare elektronisk kodad information avseende var och en av koderna i punkt 1, i den utsträckning sådan information behövs på grund av begränsningar av avdragsrätten enligt direktiv 2006/112/EG så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten eller för tillämpningen av ett relevant undantag som beviljats den återbetalande medlemsstaten enligt artiklarna 395 eller 396 i det direktivet.

Artikel 10

Den återbetalande medlemsstaten får utan att det påverkar en begäran om information enligt artikel 20 begära att sökanden på elektronisk väg lämnar en kopia av fakturan eller importdokumentet tillsammans med återbetalningsansökan, om det beskattningsbara beloppet på en faktura eller ett importdokument uppgår till 1 000 EUR eller mer eller motsvarande belopp i nationell valuta. Om fakturan avser bränsle ska minimibeloppet vara 250 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 11

Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av de harmoniserade koder som fastställts i enlighet med artikel 34a.3 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Den återbetalande medlemsstaten får ange vilket eller vilka språk som ska användas av sökanden när denne lämnar information i ansökan om återbetalning eller eventuell ytterligare information.

Artikel 13

Om den avdragsgilla andelen justeras enligt artikel 175 i direktiv 2006/112/EG efter det att återbetalningsansökan har lämnats in ska sökanden korrigera det belopp som söks eller som redan har återbetalats.

Korrigeringen ska göras under kalenderåret efter den ifrågavarande återbetalningsperioden i en återbetalningsansökan, eller, om sökanden inte lämnar någon återbetalningsansökan under det kalenderåret, genom inlämnande av en särskild anmälan via den elektroniska portal som inrättats av den medlemsstat där sökanden är etablerad.

Artikel 14

1. Återbetalningsansökan ska avse
 - a) köp av varor eller tjänster som har fakturerats under återbetalningsperioden, förutsatt att skatten har blivit utkrävbar före eller vid tidpunkten för faktureringen, eller för vilka skatten har blivit utkrävbar under återbetalningsperioden, under förutsättning att köpen har fakturerats innan skatten blivit utkrävbar,
 - b) import av varor under återbetalningsperioden.
2. Utöver de transaktioner som avses i punkt 1 får återbetalningsansökan även avse fakturor eller importdokument som

inte omfattas av tidigare återbetalningsansökningar och som gäller transaktioner som genomförts under kalenderåret i fråga.

Artikel 15

1. Återbetalningsansökan ska lämnas in till etableringsmedlemsstaten senast den 30 september kalenderåret efter återbetalningsperioden. Återbetalningsansökan ska anses ingiven endast om sökanden har lämnat samtliga de uppgifter som krävs enligt artiklarna 8, 9 och 11.

2. Etableringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål skicka en elektronisk bekräftelse till sökanden.

Artikel 16

Återbetalningsperioden ska inte vara längre än ett kalenderår eller kortare än tre kalendermånader. Återbetalningsansökningar får dock avse en period som är kortare än tre månader om perioden utgör återstoden av ett kalenderår.

Artikel 17

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod som är kortare än ett kalenderår, men inte kortare än tre månader, får det mervärdesskattebelopp för vilket ansökan görs inte vara mindre än 400 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod på ett kalenderår eller återstoden av ett kalenderår, får mervärdesskattebeloppet inte vara mindre än 50 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 18

1. Etableringsmedlemsstaten ska inte vidarebefordra ansökan till den återbetalande medlemsstaten om sökanden under återbetalningsperioden i etableringsmedlemsstaten

- a) inte är en beskattningsbar person för mervärdesskatt,
- b) endast utför leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2 a, 379.2 eller 380–390 i direktiv 2006/112/EG eller bestämmelser som medför identiska undantag från skatteplikt i 2005 års anslutningsakt är undantagna från skatteplikt utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet,
- c) omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 284, 285, 286 och 287 i direktiv 2006/112/EG, eller

⁽¹⁾ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

d) omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning för jordbrukare enligt artiklarna 296–305 i direktiv 2006/112/EG.

2. Etableringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg underrätta sökanden om det beslut den har fattat enligt punkt 1.

Artikel 19

1. Den återbetalande medlemsstaten ska på elektronisk väg utan dröjsmål underrätta sökanden om vilket datum ansökan inkom.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå ansökan inom fyra månader från det att denna inkom till den medlemsstaten.

Artikel 20

1. Om den återbetalande medlemsstaten anser att den inte har all relevant information som behövs för ett beslut i fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan, får denna inom den fyramånadersperiod som avses i artikel 19.2 på elektronisk väg begära ytterligare information från bland annat sökanden eller etableringsmedlemsstaten. Om den ytterligare informationen begärs från en annan person än sökanden eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat får framställningen göras på elektronisk väg endast om mottagaren av den har tillgång till sådana medel.

Den återbetalande medlemsstaten får vid behov begära in kompletterande ytterligare information.

Den information som begärs i enlighet med denna punkt får omfatta inlämnande av originalet eller en kopia av den berörda fakturan eller importdokumentet, om den återbetalande medlemsstaten hyser rimliga tvivel rörande giltigheten eller riktigheten av en viss fordran. I så fall ska tröskelbeloppen i artikel 10 inte gälla.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska ges tillgång till den information som har begärts enligt punkt 1 inom en månad från det att begäran inkom till mottagaren.

Artikel 21

Om den återbetalande medlemsstaten begär ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå återbetalningsansökan inom två månader från det att den begärda informationen inkom eller, om den inte har fått svar på sin begäran, inom två månader efter det att den tidsfrist som anges i artikel 20.2 löpt ut. Den tillgängliga tidsfristen för beslutsfattandet avseende hela eller en del av återbetalningsansökan ska dock alltid vara minst sex månader räknat från den dag återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Om den återbetalande medlemsstaten begär kompletterande ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut i

fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan inom åtta månader från det att återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 22

1. Om återbetalningsansökan bifalls ska den återbetalande medlemsstaten betala det beviljade beloppet senast inom 10 arbetsdagar från den dag som tidsfristen i artikel 19.2 löpte ut eller, om ytterligare information eller kompletterande ytterligare information har begärts, från den dag som tidsfristerna i artikel 21 löpte ut.

2. Återbetalningen ska utbetalas i den återbetalande medlemsstaten eller, på sökandens begäran, i en annan medlemsstat. I det senare fallet ska den återbetalande medlemsstaten dra av de bankavgifter som tagits ut för överföringen från det belopp som ska utbetalas till sökanden.

Artikel 23

1. Om återbetalningsansökan avslås helt eller delvis, ska den återbetalande medlemsstaten underrätta sökanden om avslagsbeslutet åtföljt av skälen för detta.

2. Sökanden får överklaga beslutet att avslå återbetalningsansökan hos behöriga myndigheter i den återbetalande medlemsstaten på de villkor och inom de tidsfrister som gäller för överklaganden i fråga om återbetalningsansökningar från personer som är etablerade i denna medlemsstat.

Om underlåtenhet av den återbetalande medlemsstaten att inom de i detta direktiv fastställda tidsfristerna fatta ett beslut om återbetalningsansökan enligt dess lagstiftning varken betraktas som bifall eller avslag, ska de administrativa eller rättsliga förfaranden som i en sådan situation är tillgängliga för beskattningsbara personer som är etablerade i denna medlemsstat på motsvarande sätt vara tillgängliga för sökanden. Om sådana förfaranden saknas ska underlåtenhet att fatta ett beslut om återbetalningsansökan inom den fastställda tidsfristen anses som ett avslag.

Artikel 24

1. Om en återbetalning har erhållits på ett bedrägligt eller annars oriktigt sätt, ska den behöriga myndigheten i den återbetalande medlemsstaten – utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om ömsesidigt bistånd vid indrivning av mervärdesskatt – utan dröjsmål driva in de felaktigt utbetalade beloppen samt eventuella sanktionsavgifter och räntor i enlighet med det förfarande som tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

2. Om en administrativ sanktionsavgift eller ränta har påförts men inte betalats, får den återbetalande medlemsstaten uppskjuta ytterligare återbetalning till den berörda beskattningsbara personen med maximalt det obetalda beloppet.

Artikel 25

Den återbetalande medlemsstaten ska beakta, i form av en ökning eller minskning av det belopp som ska återbetalas, de korrigeringar som gjorts vad gäller en tidigare återbetalningsansökan enligt artikel 13 eller, om en särskild anmälan lämnas, i form av en särskild utbetalning eller indrivning.

Artikel 26

Den återbetalande medlemsstaten ska betala ränta till sökanden på det belopp som ska återbetalas till denne, om återbetalningen sker efter det sista datum för betalning enligt artikel 22.1.

Om sökanden inte lämnar in den begärda ytterligare informationen eller den kompletterande ytterligare informationen till den återbetalande medlemsstaten inom fastställda tidsfrister ska första stycket inte tillämpas. Detsamma gäller till dess att den återbetalande medlemsstaten har mottagit de dokument som enligt artikel 10 ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 27

1. Ränta ska beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbetalning enligt artikel 22.1 till den dag återbetalningen faktiskt görs.

2. Räntesatsen ska vara densamma som den nationella räntesats som tillämpas för återbetalningar av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i den återbetalande medlemsstaten enligt nationell lagstiftning i denna medlemsstat.

Om ingen ränta ska betalas enligt nationell rätt vad gäller återbetalningar till etablerade beskattningsbara personer, ska den ränta som ska betalas vara densamma som den ränta eller jämförlig avgift som den återbetalande medlemsstaten tillämpar för försenade betalningar av mervärdesskatt från beskattningsbara personer.

Artikel 28

1. Detta direktiv ska tillämpas på återbetalningsansökningar som lämnas in efter den 31 december 2009.

2. Direktiv 79/1072/EEG upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2010. Bestämmelserna i direktivet ska emellertid fortsätta att vara tillämpliga på återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv utom för återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Artikel 29

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2010. De ska genast underätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 30

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 31

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande